

การกำหนดกรอบภาพการเล่าเรื่อง ความรักระหว่างชายกับชาย ในซีรีส์ฮอร์โมนวัยว้าวุ่น ซีซั่น 2*

“defining the narrative image frame of love between male to male
in the series Hormones Wai Wa Woon Season 2”

อัญมณี ภักดีมวชน**

บทคัดย่อ

บทความเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า ซีรีส์ฮอร์โมนวัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 ได้มีการวางกรอบ เกี่ยวกับภาพความรักระหว่างชายกับชายไว้อย่างไร และการเข้ารหัสและถอดรหัสผู้รับสารที่เป็นวัยรุ่น มัธยมปลายเกี่ยวกับเนื้อหาความรัก ระหว่างชายรักชาย โดยนำการวิเคราะห์แบบวัฒนธรรมศึกษา แนวคิดเรื่องการวางกรอบเกี่ยวกับการสื่อสาร แนวคิดการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ รวมถึงแนวคิดเรื่องกระบวนการเข้ารหัสและกระบวนการถอดรหัส มาใช้เป็นเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ โดยได้เลือกละครโทรทัศน์ที่เป็นซีรีส์ฮอร์โมนวัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 แบบเฉพาะเจาะจง และสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มผู้รับสารวัยรุ่นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชาย เพศหญิง และเพศที่สาม โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจงนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ต้องรับชมซีรีส์ฮอร์โมนวัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 ซึ่งเป็นละครโทรทัศน์ประเภทละครชุด ที่มีการวางกรอบภาพเกี่ยวกับความรักระหว่างชายกับชาย ผลการวิเคราะห์พบว่า ซีรีส์ฮอร์โมนวัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 ได้กำหนดกรอบภาพการเล่าเรื่องการร่วมรักระหว่างชายกับชายว่ามีการเริ่มต้นความรักชายกับชายด้วยการเป็นเพื่อนร่วมห้องเดียวกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้งในรูปแบบของชายรักชายแต่ตัวละคร ที่สับสน โสเภณีกับความรู้สึกของตนเอง ชอบทั้งผู้ชายด้วยกัน และชอบผู้หญิงด้วย ทำให้บทสรุปของจึงเป็นความรักที่ไม่สมหวัง

*บทความนี้จัดทำขึ้น โดยมีเนื้อหาบางส่วนในงานวิจัยเรื่อง “การรู้เท่าทันสื่อของเยาวชนกับการกำหนดกรอบภาพการเล่าเรื่อง ความรักระหว่างชายกับชาย ในซีรีส์ฮอร์โมนวัยว้าวุ่น ซีซั่น 2” โดยมี ผศ.ดร.คมสัน รัตนะสิมากุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย

บทความดังกล่าวได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ปีงบประมาณ 2558

**วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (ว.ม.) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาจารย์ประจำภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ส่วนกรณีของการเข้ารหัสและถอดรหัสผู้รับสารที่เป็นวัยรุ่นนั มัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชาย เพศหญิง และเพศที่ 3 นั้น ผลการศึกษาพบว่า ผู้รับสาร ไม่ว่าจะเป็นเพศชาย เพศหญิง และเพศที่ 3 จะมีการเข้ารหัสและถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต้องรองรับความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มิได้คัดค้านโดยตรงหรือที่เรียกว่า negotiated reading ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากผู้ผลิต หรือผู้ส่งสาร ได้สร้างละครโทรทัศน์ เรื่อง ซิริส์ฮอร์โมน วัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 โดยใช้กลวิธีการสร้างให้ดูสมจริง ทำให้ผู้รับสารสามารถรับรู้สิ่งที่ผู้ส่งสาร ต้องการเน้นมากเอาไว้ได้บางส่วน แต่ผู้รับสารเองก็มีการถอดรหัสความหมายเหมือน ที่สื่อนำเสนอ ในเรื่องของมุมมองความรักที่ไม่สมหวังในเรื่องความรักระหว่างชายรักชาย แต่อาจมีการรองรับความหมายใหม่ เพิ่มเติมโดยเฉพาะเพศชาย มองว่าที่ความรักไม่สมหวัง เนื่องจากความรักที่เป็นเพศเดียวกัน ทำให้สังคมไม่ยอมรับเรื่องนี้ ส่วนเพศหญิง และเพศที่ 3 ผู้รับสารส่วนใหญ่จะถอดรหัสตามที่สื่อนำเสนอ

เกริ่นนำ

ปัจจุบันสื่อวิทยุโทรทัศน์ถือว่ามีอิทธิพลต่อประชาชนผู้รับสารเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะกลุ่มผู้รับสารที่เป็นเด็กและเยาวชน ซึ่งล้วนมีบทบาทหลักในการสร้างและบ่มเพาะ พฤติกรรมทางสังคมให้เกิดการเรียนรู้แบบพฤติกรรมตามที่สื่อมวลชนนำเสนอ

รายการโทรทัศน์ประเภทละครชุด ก็มีการสร้างและผลิตให้ผู้รับสารได้รับชม มากมาย โดยมีหลากหลายกลุ่มเป้าหมาย แต่สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นวัยรุ่น ช่วงมัธยมศึกษาตอนปลาย รายการโทรทัศน์ประเภทละครชุด ซึ่งกำลังได้รับความนิยมจากกลุ่มวัยรุ่น และเป็นที่ถูกกล่าวถึงกันอย่างมาก คือซีรีส์เรื่อง ฮอร์โมนส์ วัยว้าวุ่น (Hormones) ซึ่งผลิตโดยจีทีเอช และนาดาวบางกอก สร้างเรื่องและเขียนบทโดยทรงยศ สุขมากอนันต์ ปั่นเรื่องราวอันซับซ้อน เกี่ยวกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของ โรงเรียนนาดาวบางกอก ออกอากาศทางช่องโทรทัศน์ผ่านระบบดาวเทียม จีเอ็มเอ็มวัน ใน พ.ศ. 2556 และออกอากาศ ทางช่องโทรทัศน์ผ่านระบบดาวเทียม จีทีเอชออนแอร์ และสถานีโทรทัศน์จีเอ็มเอ็มแชนแนล ใน พ.ศ. 2557 ซึ่งเป็นซีรีส์ขวัญใจวัยรุ่นอันดับ 1 ของไทย สำหรับความนิยมนี้นี้สามารถ วัดได้จากจำนวนผู้ชมผ่านยูทูป ในแต่ละตอนสูงกว่า 1 ล้านครั้ง

ไม่เพียงแต่ความนิยมที่มีต่อกลุ่มวัยรุ่นเท่านั้น ซีรีส์ฮอร์โมนวัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 ยังได้นำเสนอภาพความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย ซึ่งคนในสังคมไทยปัจจุบันถึงแม้จะเปิดรับ บทบาทเกี่ยวกับเพศที่สามบางแล้ว แต่ถึงอย่างไรก็ตามการนำเสนอภาพดังกล่าวอาจจะ ส่งผลต่อวัยรุ่นในแง่ลบต่างๆ โดยสื่อมวลชนอาจจะใช้วิธีการกำหนดกรอบเนื้อหาที่แยก

โดยสื่อจะเลือกใช้หลักการในการเน้นย้ำชี้แจงรายละเอียดบางแง่มุมเพื่อให้ผู้รับสารตีความหรือทำความเข้าใจเนื้อหาจากมุมมองที่สื่อต้องการ ทำให้ผู้รับสาร โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่ดูซีรีส์ฟอร์มว้าวุ่น ซีซั่น 2 สนใจและถกเถียงพูดคุยเกี่ยวกับเหตุการณ์ภายใต้กรอบที่สื่อมวลชนสร้างขึ้นโดยไม่รู้ตัว ซึ่งการวางกรอบของเนื้อหาของสื่อมวลชนเป็นกระบวนการที่หลีกเลี่ยงไม่ได้และมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของผู้รับสารที่เป็นวัยรุ่นโดยตรง

ตามแนวคิดของ Entman (1993, p. 52) ได้ให้นิยามของคำว่า กรอบคือการเลือกบางแง่มุมของความเป็นจริงและทำให้โดดเด่นมากในข้อความของการสื่อสาร ทำให้บางส่วนของข้อมูลมีความชัดเจนมากขึ้น มีความหมาย และน่าจดจำสำหรับผู้รับสาร (Making a piece of Information more noticeable, Meaningful, or memorable to audiences) มีอิทธิพลต่อกระบวนการคิด มีอำนาจเหนือจิตสำนึกของมนุษย์โดยมาจากการเชื่อมโยงวาทกรรมคำพูดเข้าไปสู่ระดับการรับรู้ด้วยสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่คุ้นเคย (Culturally familiar symbols) ดังนั้น เนื้อหาเดียวกัน กรอบในกระบวนการคิดของผู้คนแต่ละวัฒนธรรมอาจไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน กรอบอาจมาจากความไม่ตั้งใจแต่สามารถชี้ให้ผู้รับสารคิดเห็นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งให้มากที่สุด ซึ่งในประโยคเดียวอาจสะท้อนและทำหน้าที่ได้หลายรอบหรือไม่ พบการกำหนดกรอบเลยหรืออาจพบกรอบใดกรอบหนึ่งก็ได้ กรอบข่าวที่ Entman (2003, p.417) กล่าวถึง ถูกสร้างจากการปรากฏของคำที่เป็นกุญแจสำคัญ การอุปมา สัญลักษณ์ภาพที่มองเห็นได้อย่างโดดเด่นในการเล่าเรื่อง ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ตามบทบาทหน้าที่ปรากฏในเนื้อหาของเหตุการณ์ ดังนั้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษากรอบการนำเสนอภาพเกี่ยวกับความรักระหว่างชายชย ว่ามีการนำเสนอภาพความรักระหว่างชายกับชายอย่างไร

นอกจากสื่อมวลชนจะกำหนดกรอบเนื้อหาเกี่ยวกับภาพความรักระหว่างชายกับชายแล้ว ในส่วนของ ผู้รับสารก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะกลุ่มผู้รับสารที่เป็นวัยรุ่นที่ได้รับชมภาพความรักระหว่างชายรักชายแล้ว อาจจะมีการเข้ารหัส และถอดรหัสภาพเกี่ยวกับความรักระหว่างชายรักชาย ในซีรีส์ฟอร์มว้าวุ่น ซีซั่น 2 โดยผู้รับสารที่เป็นวัยรุ่นกลุ่มดังกล่าวเมื่อรับชมสื่อแล้วและผู้รับสารที่เป็นวัยรุ่น (มัธยมตอนปลาย) สามารถจะเป็นผู้กระทำ (active) ในการเข้ารหัสและถอดรหัส การสร้างความหมายหรือต่อต้านกรอบของสื่อได้อย่างไรบ้าง ตรงตามที่ผู้ผลิตต้องการสื่อความหมายทั้งหมดหรือไม่

แนวคิดเบื้องต้นในเรื่องของกรอบกับการสื่อสาร : การกำหนดความหมาย

Robert Entman (1993) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของกรอบไว้ว่า ได้แก่ “การเลือก (Selection) และการทำให้โดดเด่น (Salience) การวางกรอบคือการเลือกบางแง่มุมหรือบางมุมของความเป็นจริง และทำให้มันโดดเด่น โดยอาศัยบริบทของการสื่อสารต่างๆ ในอันที่จะเสนอปัญหา, ตีความสาเหตุ, ประเมินค่าทางศีลธรรม และ/หรือ แนะนำแนวทางแก้ไขต่อประเด็นนั้นๆ”

สำหรับ Entman แล้ว กระบวนการเกี่ยวกับกรอบจะประกอบด้วย 4 ส่วนหลักๆ อันได้แก่ ผู้ส่งสาร (the communication), ผู้รับสาร (the receiver), ตัวบท (the text) และ ตัววัฒนธรรม (the culture)

เขาอธิบายว่า “ผู้ส่งสาร” จะวางกรอบ (โดยตั้งใจหรือไม่ก็ตาม) ด้วยการตัดสินใจว่าจะถ่ายทอดเรื่องใดโดยที่การตัดสินใจนั้น จะถูกชี้นำโดยประสบการณ์และระบบความเชื่อของเขา กรอบจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของ “ตัวบท” ซึ่งจะทำหน้าที่นำกรอบที่ถูกขยายหรือถูกย่อบางแง่มุมโดยอาศัยวิธีการทางการสื่อสารต่างๆ แล้วนั้นผู้รับสาร

เมื่อกรอบดังกล่าวถูกถ่ายทอดไปยังผู้รับ จะมีผลในการชี้นำความคิด และการรับรู้ประเด็นนั้นๆ ของผู้รับสาร อย่างไรก็ตาม ข้อสรุปของผู้รับสารอาจจะไม่สะท้อนหรือเป็นไปตามกรอบที่ผู้ส่งสารวางไว้ก็ได้ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับ “ตัววัฒนธรรม” ซึ่งก็คือชุดของความคิดทั่วไป ที่ผู้รับสารแต่ละกลุ่ม รวมถึงแต่ละคนใช้ในการคิดต่อเรื่องนั้นๆ นั่นเอง

ทั้ง 4 ส่วนจะมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ การเลือก และการทำให้เด่นทั้งสิ้น สุดท้ายแล้ว สิ่งที่ถูกทำให้เด่นนั้น จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาต่างๆ ทั้งที่มาที่ไปของปัญหา ประเมินลักษณะของปัญหา และทางออกของปัญหา

สำหรับการทำงานของกรอบที่ Entman ชี้ว่ากรอบจะเน้น (Highlight) บางส่วนของข้อมูล ที่จะใช้ในการสื่อสาร และจะจัดการมันให้โดดเด่น (Salience) นั้น คำว่าโดดเด่นในที่นี้ ก็คือการทำให้ส่วนนั้นๆ ของข้อมูลสามารถสังเกตเห็นได้ง่ายขึ้น มีความสำคัญมากขึ้น และน่าจดจำมากขึ้นในสายตาของผู้รับสาร

โดยตัวบทนั้น จะสามารถถูกทำให้โดดเด่นได้ ด้วยรูปแบบของการจัดวาง การทำซ้ำ หรือการใช้สัญลักษณ์ที่คุ้นเคย

อย่างไรก็ตาม Entman ย้ำว่า แม้ว่าเนื้อหาบางส่วนที่นำเสนอไป จะไม่ได้เป็นส่วนที่ถูกทำให้โดดเด่น แต่ก็อาจจะมีความโดดเด่นขึ้นมาได้ในตัวของมันเอง หากสามารถเข้ากับระบบความเชื่อของผู้รับสารได้ดี ในทางกลับกัน ความคิดที่ถูกเน้นนั้น ก็อาจจะยากที่ผู้รับสาร

จะรับรู้ ติความและจดจำได้เช่นกัน ถ้าไปหักล้างความเชื่อที่ผู้รับสารมีอยู่ สรุปลก็คือ ขึ้นอยู่กับพื้นฐานความคิดของผู้รับสารด้วย

กล่าวโดยสรุปเนื่องจากความโดดเด่นนี้เป็นกระบวนการที่กระทำร่วมกันระหว่างผู้รับสาร กับตัวบท การมีอยู่ของกรอบในตัวนั้น จึงไม่ได้รับประกันความมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้รับสารอย่างเต็มที่ อาจกล่าวได้ว่า Entman กำลังประนีประนอมอิทธิพลของกรอบของสื่อ โดยใช้กรอบของผู้รับสารมาอธิบายนั่นเอง

ในบทความครั้งนี้ จะนำทฤษฎีเรื่องของกรอบ มาศึกษาว่าสื่อมวลชน ซึ่งได้แก่ ซีรีส์อโรมันวัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 ได้วางกรอบเกี่ยวกับภาพความรัก ระหว่างชายกับชายไว้อย่างไร และผู้รับสารที่เป็นวัยรุ่น (มัธยมตอนปลาย) สามารถจะเป็นผู้กระทำ (active) ในการสร้างความหมายหรือต่อต้านกรอบของสื่อได้อย่างไรบ้าง

แนวคิดการเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์ ซีรีส์อโรมัน วัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 : กระบวนการสร้างความหมาย

เดวิด บอร์ดเวล (David Bordwell) (2001 : 60) นักวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับการเล่าเรื่อง อธิบายว่า การเล่าเรื่องคือ ห่วงโซ่ของเหตุการณ์ต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง การเล่าเรื่องเริ่มต้นด้วยสถานการณ์หนึ่ง เป็นชุดของความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นไปตามรูปแบบของเหตุและผล จนในที่สุดสถานการณ์ใหม่หนึ่งๆ ก็เกิดขึ้นตามมามจนนำไปสู่ตอนจบของการเล่าเรื่อง

การศึกษาถึงสัญญาณต่างๆ ในตัวละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดนั้น จำเป็นจะต้องพิจารณาจากการเล่าเรื่องโดยวิธีการวิเคราะห์การเล่าเรื่องนั้นทำได้หลายวิธี (รุจิเรข คชรัตน์, 2542) ได้แก่ การพิจารณาจากองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

1) โครงเรื่อง (Plot)

ทุกเหตุการณ์ที่อยู่ในเรื่องเล่าก็คือเนื้อเรื่อง ส่วนโครงเรื่องนั้นเป็นสาระสำคัญของเนื้อเรื่องที่น่าสนใจในรูปของภาพและเสียง จะเห็นได้ว่า บางเรื่องจะมีเนื้อเรื่องแบบเรียบง่ายเมื่อวางโครงเรื่องที่ซับซ้อนเข้าไปก็จะทำให้เกิดความน่าสนใจและน่าติดตาม โครงเรื่องปกติจะมีการลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่

1.1 การเริ่มเรื่อง (Inciting Moment) เป็นการชักจูงความสนใจให้ติดตามเรื่องราว มีการแนะนำตัวละคร หากหรือสถานที่ มีการเปิดประเด็นหรือปมขัดแย้งให้ชวนติดตาม การเริ่มเรื่องไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับเหตุการณ์ อาจเริ่มจากตอนกลางเรื่องหรือจากท้ายเรื่องไปหาต้นเรื่องก็ได้

1.2 การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) คือ การที่เรื่องราวดำเนินไปอย่างต่อเนื่องปมปัญหาเริ่มทวีความเข้มข้นเรื่อยๆ ตัวละครอาจมีความลำบากใจหรืออุปสรรคที่ต้องเผชิญ

1.3 ภาวะวิกฤต (Climax) คือ เรื่องราวกำลังถึงจุดแตกหัก และตัวละครอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจ

1.4 ภาวะคลี่คลาย (Falling Action) คือ สภาพหลังจากที่จุดวิกฤตได้ผ่านพ้นไปแล้ว ปัญหาต่างๆ ได้รับการเปิดเผยหรือขจัดออกไป

1.5 การยุติของเรื่องราว (Ending) คือการสิ้นสุดของเรื่องราวทั้งหมด อาจจบแบบสูญเสีย หรือจบแบบมีความสุข หรือทิ้งท้ายให้ขบคิดก็ได้

2) ความขัดแย้ง (Conflict) เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของโครงเรื่องที่สร้างปมปัญหาซึ่งการพัฒนาเรื่องราวต่างๆ จะดำเนินขึ้นท่ามกลางความขัดแย้ง โดยสามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเด็นใหญ่ๆ คือ

2.1 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ คือการที่ตัวละครสองฝ่ายไม่ลงรอยกัน หรือพยายามต่อต้าน ทำลายล้างกัน เช่น การไม่ถูกกันของคนสองตระกูล หรือการรบกันของทหารทั้งสองฝ่าย เป็นต้น

2.2 ความขัดแย้งภายในจิตใจ คือ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายใน ตัวละครจะมีความสับสน หรือยุ่งยากลำบากใจในการตัดสินใจเพื่อกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ความรู้สึกขัดแย้งกับกฎเกณฑ์ทางสังคม หรือขัดแย้งกับสำนึกรับผิดชอบ

2.3 ความขัดแย้งกับธรรมชาติ คือการที่มนุษย์ต้องเผชิญกับภัยธรรมชาติหรือสภาพแวดล้อมที่เลวร้าย เช่น การที่ชาวนาชาวไร่ต้องประสบกับปัญหาภัยแล้ง เป็นต้น

2.4 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสิ่งเหนือธรรมชาติ เช่น ความขัดแย้งระหว่างคนกับผีศาจ หรือความเชื่อในสิ่งเร้นลับ

3) ตัวละคร (Character) หมายถึง บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเรื่องราวในเรื่องเล่า นอกจากนี้ยังหมายถึง บุคลิกลักษณะของตัวละครจะต้องมีองค์ประกอบสองส่วนเสมอ คือ ส่วนที่เป็นความคิด (Conception) และส่วนที่เป็นพฤติกรรม (Presentation)

4) แก่นความคิด (Theme) หมายถึง ความคิดหลักหรือความคิดรวบยอดที่เจ้าของเรื่องต้องการนำเสนอ ซึ่งผู้รับสารสามารถค้นพบความหมายหรือใจความสำคัญของเรื่องได้จากการสังเกตองค์ประกอบต่างๆ ในการเล่าเรื่อง เช่น การสังเกตชื่อเรื่อง ตัวละคร คำนิยม คำพูด หรือ สัญลักษณ์ที่ปรากฏในเรื่อง เป็นต้น

ปกติแล้วเรื่องเล่าเรื่องหนึ่งจะมีแก่นความคิดหลักเพียงหนึ่งแก่นแนวคิด โดยที่อาจมีแนวคิดย่อยอีกหลายแนวคิดที่คอยสนับสนุนแก่นความคิดหลักอยู่ ถึงแม้ว่าในเรื่องจะมีแนวคิดปลีกย่อยอยู่หลายความคิดก็ตาม แต่ความคิดย่อยทั้งหมดก็จะมีลักษณะร่วมกันบางประการ หรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งสิ้น ดังนั้นการพิจารณาแก่นความคิดหลักจึงควรจะสังเกตแนวคิดย่อยควบคู่ไปด้วยเพราะจะทำให้เราสามารถเข้าใจเรื่องราวได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

5) ฉาก (Setting) ฉากเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการเล่าเรื่องทุกประเภท ทำให้เรื่องเล่ามีความต่อเนื่องและมีเหตุการณ์รองรับช่วยให้เกิดความสมจริง และฉากยังมีความสำคัญในแง่ที่สามารถบ่งบอกความหมายบางอย่างของเรื่องที่มีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของตัวละครอีกด้วย

6) สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol) เป็นการสื่อความหมายโดยการให้ความหมายทั้งภาพและเสียง ซึ่งสามารถสื่อความหมายด้านต่างๆ มากไปกว่าความหมายที่ปรากฏอยู่ภายนอก

7) มุมมองของตัวละคร (Point of view) คือ การมองเหตุการณ์ การเข้าใจพฤติกรรมของตัวละครผ่านสายตาตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดมุมมองและความหมายที่แตกต่างกัน

สัญวิทยาทางละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุด จะเป็นหนทางในการสร้างแบบจำลองเพื่ออธิบายว่าละครโทรทัศน์เรื่องหนึ่งๆ บรรจุความหมายและสื่อความหมายนั้นให้กับผู้ชมได้อย่างไร ซึ่งมีเป้าหมาย คือ การค้นหากฎหรือแบบแผนที่ทำให้สามารถดูภาพยนตร์ได้เข้าใจเรื่อง และเพื่อค้นพบรูปแบบเฉพาะของการสร้างความหมายที่ทำให้เกิดลักษณะเฉพาะตัวของละครโทรทัศน์ หรือแนวละครโทรทัศน์แต่ละเรื่อง หัวใจสำคัญของการศึกษาในสาขานี้ก็คือ การทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับศาสตร์แห่งการสร้างละครโทรทัศน์ และประเด็นสำคัญของศาสตร์ที่ว่านี้ คือ กระบวนการสร้างความหมาย (Signification) ซึ่งเป็นสิ่งที่นักสัญวิทยาให้ความสนใจโดยตรงนั่นเอง

สำหรับแนวคิดการเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดนั้น จะช่วยเป็นแนวทางในการวิเคราะห์เนื้อหาในละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุด บทบาทของตัวละคร รวมไปถึงการพิจารณาบริบทแวดล้อมต่างๆ ซึ่งมีส่วนในการก่อให้เกิดภาพความร้าวฉานระหว่างชายกับชาย ในซีรีส์ฮอว์ไทม์ว่าวุ่น ซีซั่น 2 โดยบทความนี้จะวิเคราะห์ในส่วนฉาก ตัวละคร เครื่องแต่งกาย การกระทำของตัวละคร ความคิดของตัวละคร รวมถึงกิจกรรมของตัวละครในในซีรีส์ฮอว์ไทม์ว่าวุ่น ซีซั่น 2

แนวคิดเรื่องกระบวนการเข้ารหัสและกระบวนการถอดรหัส : ผู้รับสารวัยรุ่นกับการสื่อความหมาย

ละครโทรทัศน์ที่นำเสนอภาพความรัก ระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย ถือได้ว่าเป็น “สาร” ที่ผู้ผลิตต้องการเข้ารหัส (encoding) เมื่อผู้รับสาร ได้รับชมแล้วจะสามารถถอดรหัส (decoding) ได้ตรงตามกับผู้ผลิตต้องการสื่อความหมายทั้งหมดหรือไม่ นั่น ก็ขึ้นอยู่กับกระบวนการเลือกสรร (selective processes) ของผู้รับสารแต่ละคนด้วย

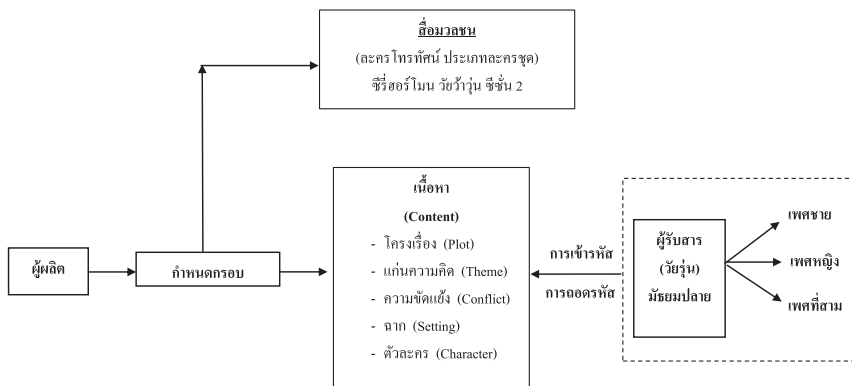
ละครโทรทัศน์จัดเป็นการสื่อสารประเภทหนึ่งซึ่ง เบอร์โล (Berlo) ได้กำหนดแบบจำลองการสื่อสารไว้ว่าประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ผู้ส่งสาร ผู้เข้ารหัส สาร ช่องทางการสื่อสาร ผู้ถอดรหัส และผู้รับสาร (David K. Berlo, 1960 ; 30-32) เป็นโครงสร้างที่ใกล้เคียงกับแบบจำลองของลาสเวลล์ (Lasswell) เพียงแต่เพิ่มส่วนของการเข้าและการถอดรหัสเข้ามา ซึ่งเบอร์โล (Berlo) อธิบายว่า การเข้ารหัสเป็นส่วนช่วยแปลงความคิด และวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารเป็นสัญญาณช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจดีขึ้น ในขณะที่ส่วนถอดรหัสจะช่วยแปลงสัญญาณจากสารที่ส่งโดยผู้ส่งสารให้เป็นสิ่งที่เข้าใจของผู้รับสาร

กระบวนการ “เข้ารหัส” (ซึ่งเกิดขึ้นที่ปลายข้างผู้ส่งของแบบจำลอง) และกระบวนการ “ถอดรหัส” (ซึ่งเกิดขึ้นที่ปลายข้างรับ) การเข้ารหัสหมายความว่าสารได้ถูกแปลเป็นภาษาหรือรหัสอื่นที่เหมาะสมแก่วิธีการถ่ายทอดและเหมาะสมแก่ผู้รับสารที่มุ่งหมาย การถอดรหัสหมายถึงการแปลสารกลับอีกครั้งหนึ่งเพื่อสกัดเอาความหมาย ในการสนทนาระหว่างบุคคลสองคนการทำหน้าที่ในการเข้ารหัสกระทำโดยกลไกการพูด และสำหรับการสื่อสารเชิงอวัจนะ กล้ามเนื้อซึ่งสามารถแสดง อากัปกิริยาต่างๆ ได้ ฯลฯ ในกรณีเช่นนั้นประสาทสัมผัสของการได้ยินและการเห็นจะกระทำหน้าที่ในการถอดรหัส ในการสื่อสารมวลชน การเข้ารหัสอาจหมายถึงการเปลี่ยนรูปทางเทคนิค ซึ่งจำเป็นต่อการถ่ายทอดอาณัติสัญญาณและจำเป็นต่อการเลือกใช้คำ ภาพ และรูปแบบอย่างเป็นระบบให้สอดคล้องตามระเบียบวิธีที่กำหนดไว้แล้ว และเป็นไปตามความคะเนเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้รับสาร

กระบวนการถอดและเข้ารหัส ก็คือ กระบวนการควบคุมซึ่งต้องถอดหรือแปลงสัญญาณเป็นเนื้อหาข่าวสาร และจากเนื้อหาข่าวสารกลับมาเป็นสัญญาณ ในการเข้ารหัสแหล่งสารจะแปลหรือถอดรหัสข่าวสารจากคำอธิบาย แนวคิดนี้นำไปสู่ความสามารถในการอธิบายถึงระดับความยากในการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ มีความเข้าใจและจดจำอย่างแท้จริงต่อคำกล่าวหรือรับฟังเนื้อหาข่าวสารทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

การเข้ารหัสและถอดรหัสจะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน กระบวนการหนึ่งเป็นการกระทำในทางกลับกันของอีกกระบวนการหนึ่ง วิถีทางที่สมองมนุษย์เปลี่ยนแปลงเป็นเนื้อหาข่าวสาร มีความคล้ายคลึงกันกับวิถีทางที่มนุษย์แปลงเนื้อหาข่าวสารกลับมาเป็นสัญญาณ ความรู้เรื่องกระบวนการหนึ่งคือความรู้ของอีกกระบวนการหนึ่ง ทฤษฎีนี้จะอธิบายถึงการเรียนรู้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการจัดประเภทเนื้อหาของข่าวสาร จะมีผลต่อความสนใจและความรู้สึกของผู้รับสารในขณะรับ

ในบทความนี้ จะนำเสนอความคิดเห็นเรื่องการกำหนดกรอบ และโครงสร้างการเล่าเรื่อง เพื่อใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ถึงการรับรู้และการตีความภาพของในเนื้อหาความรัก ระหว่างชายรักชาย ที่ปรากฏในซีรีส์รอมัน วัยวุ่น ซีซั่น 2 และนำเสนอความคิดเห็นเรื่องการเข้ารหัส และถอดรหัส โดยการนำตัวเองเข้าไปมีส่วนร่วมกับเหตุการณ์ หรือการลอกเลียนแบบทางจิตใจ มาเป็นกรอบอ้างอิง เพื่อใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ถึงการเชื่อมโยงภาพความรักระหว่าง ชายรักชาย ในละครโทรทัศน์โดยรวมกับชีวิตจริง จากทัศนะของผู้รับสาร

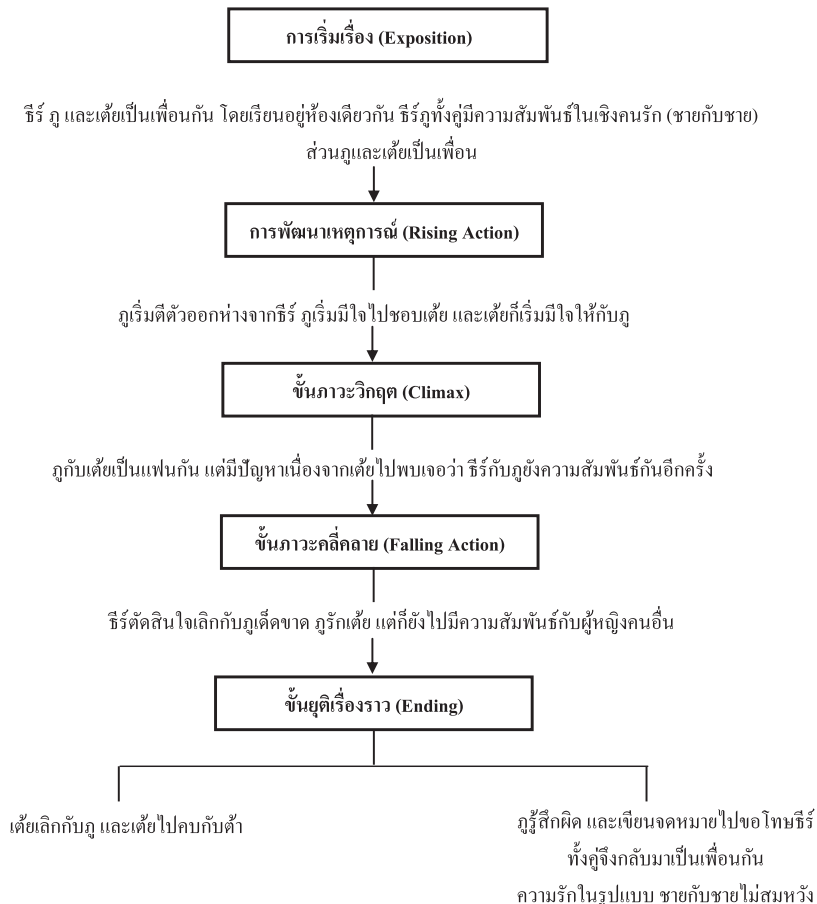
การกำหนดกรอบภาพกับการสื่อสาร : การสร้างความหมายความรักระหว่างชายรักชาย ที่ปรากฏในซีรีส์โรมัน วัยว้าวุ่นซีซั่น 2

1. โครงสร้างการเล่าเรื่องความรักระหว่างชายกับชายในซีรีส์โรมัน วัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 : สูดท่ายความรักระหว่างชายกับชายที่ไม่สมหวัง

จากการวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องความรักระหว่างชายกับชาย ในซีรีส์โรมัน
วัยว้าวุ่นซีซั่น 2 สามารถวิเคราะห์ โดยแสดงในแผนภูมิได้ดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 1

การวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องของละครโทรทัศน์ ซีรีส์โรมันวัยว้าวุ่นซีซั่น 2 ตัวละคร ซีร์-กู

จากแผนภูมิดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า ตั้งแต่ช่วงแรกของการเริ่มเรื่อง ชีร์ ภู และเต้ย เป็นเพื่อนกัน โดยเรียนอยู่ห้องเดียวกัน ชีร์ภูทั้งคู่มีความสัมพันธ์ในเชิงคนรัก (ชายกับชาย) ส่วนภูและเต้ยเป็นเพื่อน เป็นการต่อยอดเรื่องความรักที่เริ่มมาจากซีซั่นที่ 1 ขึ้นการพัฒนาเหตุการณ์จะเป็นภูเริ่มตีตัวออกห่างจากชีร์ ภูเริ่มมีใจไปชอบเต้ย และเต้ยก็เริ่มมีใจให้กับภู ขึ้นภาวะวิกฤตเป็นช่วงที่ภูกับเต้ยเป็นแฟนกัน แต่ทะเลาะกันเมื่อภูต้องการให้เต้ยเลิกคบกับเต้ย แต่มีปัญหานี้เนื่องจากเต้ยไปเจอว่า ชีร์กับภูยังมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกันอีกครั้ง ขึ้นภาวะคลั่งคลายคือ ชีร์ตัดสินใจเลิกกับภูเด็ดขาด ภูรักเต้ย แต่ก็ยังไม่มีความสัมพันธ์กับผู้หญิงคนอื่น ขึ้นยุคเรื่องราว เต้ยเลิกกับภูและเต้ยไปคบกับเต้ย ภูรู้สึกผิดและเขียนจดหมายไปขอโทษชีร์ ภูและชีร์ทั้งคู่กลับมาเป็นเพื่อนกัน จะเห็นได้ว่าความรักในรูปแบบชายกับชายไม่สมหวัง

2. แก่นความคิด (Theme) คือการหยิบเรือสองแฉกทำอะไรก็จะไม่ประสบความสำเร็จ เรื่องความรักก็เช่นกัน ต้องมีความชัดเจนไม่ว่าจะเป็นความรักของเพศชาย เพศหญิง หรือเพศที่ 3 ก็ตาม

3. ความขัดแย้ง (Conflict) ที่ปรากฏในซีรีส์ออร์โมนวัยว้าวุ่นซีซั่น 2 เป็นความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ และความขัดแย้งภายในจิตใจ

4. ฉาก (Setting) ฉากที่ชายกับชาย ปรากฏจะเป็นฉากในโรงเรียน, บ้าน และ สนามกีฬา ซึ่งจัดอยู่ในฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ และฉากที่เป็นการเดินทางชีวิตของตัวละคร

5. ตัวละคร (Character) ตัวละครที่ปรากฏในรูปแบบความรักระหว่างชายรักชาย ได้แก่ ภู กับ ชีร์

ตัวละคร ภู เป็นคนที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ฐานะค่อนข้างดี เล่นดนตรี อยู่ในวงโยธวาทิตของโรงเรียน การแต่งกายถ้าเป็นชุดนักเรียนจะเรียบร้อยดูดี หากแต่งกายนอกเวลาเรียนมักจะแต่งตัวดูดี มีสีสันทันสมัย สะอาดสะอ้านเหมาะสมกับวัย บุคลิกลักษณะของภู จะเป็นคนที่มักจะโอเล่กับความรู้สึกของตัวเอง ไม่ชัดเจนในเรื่องความรัก สับสนว่าจะชอบผู้ชายด้วยกัน หรือชอบผู้หญิง โดยมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งทั้งกับชีร์ ซึ่งเป็นเพศชาย และผู้หญิงที่เป็นเจ้าของร้านอาหารกลางคืน (ผับ)

ตัวละคร ชีร์ เป็นตัวละครที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่หาดใหญ่และเข้ามาเรียนที่กรุงเทพ เล่นดนตรี อยู่ในวงโยธวาทิตของโรงเรียน การแต่งกายถ้าเป็นชุดนักเรียนจะเรียบร้อยดูดี หากแต่งกายนอกเวลาเรียนมักจะแต่งตัวดูดี มีสีสันทันสมัย สะอาดสะอ้านเหมาะสมกับวัย ชีร์เป็นตัวละครที่มีนิสัยเงียบๆ ก่อนข้างเก็บตัว รักใคร่จริงจังชัดเจน คือชอบภู ที่เป็นเพศเดียวกัน และมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับเพศชายด้วยกันคือ ชีร์

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าละครโทรทัศน์ เรื่องซีรีส์โรมัน วัยวุ่นซี้ชั้น 2 ได้กำหนดกรอบภาพความรักระหว่างชายกับชาย จากโครงสร้างการเล่าเรื่อง ซึ่งเป็นการสร้างความหมายให้เห็นถึงการดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์ โดยละครโทรทัศน์ได้สร้างให้เห็น “ความรักระหว่างชายรักชาย” ว่า มีการเริ่มต้นความรักระหว่างชายด้วยการเป็นเพื่อนร่วมห้องเดียวกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้งในรูปแบบของชายรักชาย แต่ตัวละคร ภู ที่สับสน โดดเดี่ยวกับความรู้สึกรักของตนเอง ชอบทั้งผู้ชายด้วยกัน และชอบผู้หญิงด้วย ทำให้ความรักไม่สมหวัง การกำหนดกรอบภาพชายรักชาย ในเรื่องของกรเริ่มต้นเรื่องนั้น จะเห็นได้ว่าเป็นการเริ่มเรื่องแบบภาวะการณีสงบสุข โดยเป็นการเริ่มในแบบสภาวะปกติที่ดี เริ่มด้วยความรักที่เกิดจากการเป็นเพื่อนเรียนในห้องเดียวกัน ซึ่งนับว่าเป็นการเริ่มต้นของชายรักชายในด้านที่ดี และมีความสุข

จากนั้นช่วงของความขัดแย้ง ได้มีการกำหนดกรอบให้มีความขัดแย้งระหว่างคนกับคน และที่สำคัญที่ทำให้การเล่าเรื่องดูมีกรอบที่น่าสนใจ คือสร้างให้ชายรักชาย มีความขัดแย้งระหว่างคนกับสังคม ซึ่งการสร้าง ความขัดแย้งแบบนี้เหมือนเป็นการเล่าเรื่องให้ดูน่าสนใจ ชวนให้คนติดตามชมว่าสุดท้ายแล้วความรักระหว่างชายรักชาย จะปรากฏเป็นเช่นไร โดยภู กับธีร์ ที่เป็นชายรักชายนั่น หลังจากที่ถูกเอ็งลงเินในการที่จะเลือกกระหว่างธีร์ (ผู้ชาย) และเต๋ย (ผู้หญิง) ทำให้ทั้งคู่เกิดความขัดแย้งกัน อีกนัยหนึ่งสร้างให้ตัวละคร ภู ที่พยายามต่อสู้กับขนบธรรมเนียมประเพณี หรือข้อปฏิบัติของสังคมที่มีมา หรือแม้แต่กฎหมายในปัจจุบัน ก็ยังคงไม่ให้ความสำคัญกับชายรักชายเท่าที่ควร ซึ่งทำให้ภูที่โดดเดี่ยว ต้องยอมรับโดยภูก็พยายามจะไปคบผู้หญิง แต่สุดท้ายบทสรุปของคนทีโดดเดี่ยวนี้ทำให้ความรักที่เกิดขึ้นระหว่างชายรักชาย ไม่สมหวังในที่สุดเพราะไม่อาจต่อต้านขนบธรรมเนียมภายใต้คำว่าสังคมนี้ได้

ส่วนการสร้างตัวละครชายรักชายนั่น ได้มีการกำหนดกรอบลักษณะของตัวละครในเรื่องของรูปร่าง หน้าตา ผิวพรรณ บุคลิกภาพ การพูดจา โดยตัวละครชายรักชาย จะมีบุคลิกลักษณะที่ดี ดูดี การแต่งกายดูสมัยใหม่ สร้างให้ภู และธีร์ มีความโดดเด่นในโรงเรียน มีความสามารถพิเศษทางด้านดนตรีอยู่ในวงโยธวาทิตของโรงเรียน ซึ่งถ้าเป็นซุนคักเรียนจะเรียบร้อยดูดี แต่ถ้าหากแต่งกายนอกเวลาเรียนมักจะแต่งตัวดูดี มีสีสัน ทันสมัย สะอาดสะอ้านเหมาะสมกับวัย เป็นที่สนใจของนักเรียนหญิงในโรงเรียนเดียวกัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการกำหนดกรอบภาพดังกล่าวเป็นการกำหนดภาพแบบฉบับ (Stereotype) โดยการสร้างให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชาย ต้องมีความโดดเด่นกว่าเพศชาย หรือเพศหญิง ทั่วๆ ไป มีการแต่งกายที่ดูดี สร้างสรรค์ และมีความสามารถพิเศษในด้านต่างๆ เพื่อให้ดูตัวละครมีบุคลิกภาพที่แตกต่างจากเพศอื่นๆ

ในช่วงต่อมาในช่วงของภาวะคลั่งคลายนั้น เป็นช่วงที่ธีรตัดสินใจเลิกกับภูดีศขาด เพราะเห็นว่าภูไปรักกับเตี้ย (ผู้หญิง) และเตี้ยมาเห็นเข้าพอดี ทำให้เตี้ยก็ตัดสินใจเลิกกับภูทันที ตัวภูก็รู้สึกเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่ก็ยังไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงคนอื่น ซึ่งทำให้หน้าไปสู่คำตอบสุดท้ายของการกำหนดกรอบภาพความรักระหว่างชายรักชาย ว่าการที่มีความรักเป็นที่โลเลสับสน ทำให้ความรักที่เกิดขึ้นนั้น ไม่ประสบความสำเร็จ และไม่สมหวัง นั่นเอง

การเข้ารหัสและการถอดรหัส : ผู้รับสารวัยรุ่นกับการสื่อความหมาย

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกของกลุ่มผู้รับสารที่ได้รับชมละครโทรทัศน์ เรื่อง ซีรีส์โรมัน วัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 ซึ่งมีลักษณะทางกายภาพคล้ายคลึงกับที่สื่อนำเสนอ โดยเป็น วัยรุ่น นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งเพศชาย เพศหญิง และเพศที่ 3 ต่อการเข้ารหัสและถอดรหัสความรักระหว่างชายกับชาย ซึ่งผลการศึกษาสามารถอธิบาย ได้ดังต่อไปนี้

ตารางแสดงการเปรียบเทียบการเข้ารหัสและถอดรหัส ของผู้รับสารเพศชาย เพศหญิง และเพศที่ 3

ซีรีส์โรมัน วัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 กับการกำหนดกรอบภาพ : ความรักระหว่างชายกับชาย	ผู้รับสาร		
	เพศชาย	เพศหญิง	เพศที่ 3
<u>การเข้ารหัส</u> ชีวิตความรักของภูกับธีร เป็นความรักในรูปแบบของชายรักชาย มีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง แต่ด้วยความโลเลในเรื่องความรักทำให้ไม่ว่าจะเป็นความรักในรูปแบบไหนก็ไม่สมหวัง	<u>การเข้ารหัส</u> เป็น เรื่อง ปกตินั้น ก็เกิดขึ้น ได้ ในชีวิตจริง สุดท้ายความรักของเขาก็กลับมาเป็นเพื่อนกันเหมือนเดิมได้ ภูเป็นคนทุ่มเทให้กับความรัก แต่ว่าไม่ค่อยแน่ใจกับตัวเอง	<u>การเข้ารหัส</u> ชีวิตความรักของภูกับธีรนั้นจะเป็นความรักที่ไม่สมหวัง มีความเศร้าในบางฉาก ภูลังเลในความรัก สับสนในตัวเองว่าคนนั้นแท้จริงแล้วชอบผู้ชายหรือผู้หญิง อาจจะด้วยความกดดันหลายๆ อย่าง ที่ไม่สามารถที่จะบอกใครได้ ความรักของทั้งคู่แรกๆ อาจจะแบบไม่ค่อยโอเคเท่าไรแต่สุดท้ายด้วยระยะเวลาทั้งคู่ก็กลับมาเป็นเพื่อนกันเหมือนเดิม ในส่วนมุมมองความรักของภูนั้นทุกคนต่างให้ความเห็นว่าภูมีความลังเลว่าจะเลือกทางไหนดีอาจจะดูเห็นแก่ตัว แต่ภูก็เป็นผู้ชายที่รักจริง สามารถที่จะดูแลคนที่รักได้	<u>การเข้ารหัส</u> ชีวิตความรักของภูและธีรนั้นส่วนใหญ่เป็นความรักที่โศกเศร้า เพราะผิดหวังจากความรักด้วยกันทั้งคู่ โดยไม่สามารถบอกใครได้ ความรักของทั้งคู่จบลงด้วยการกลับมาเป็นเพื่อนกันแต่ความสัมพันธ์นั้นกลับไม่สนิทกันเหมือนเดิมโดยส่วนมากแล้วทุกคนจะคิดว่า ภูเป็นคนที่มีความเจ้าชู้และไม่มั่นคงในความรัก

ซีรียอร์โมน วิยวาวุ่น ซีซั่น 2 กับการกำหนดกรอบภาพ : ความรักระหว่างชายกับชาย	ผู้รับสาร		
	เพศชาย	เพศหญิง	เพศที่ 3
การถอดรหัส ภูกับซีรียอร์โมนในรูปแบบ ของชายรักชาย ไม่สมหวัง ในความรัก	การถอดรหัส ทั้งคู่ ไม่สมหวัง ในเรื่องความรัก เพราะเขาเป็นเพศ เดียวกัน เขาแสร้ง สาขาคอนอื่น กลัว สังคม ไม่ยอมรับ ในเรื่องนี้	การถอดรหัส เกิดจากการที่ภูนั้นไม่สามารถ ที่จะเลือกทางใดทางหนึ่งได้ ฝ่ายซีรียอร์โมนคิดกับภูมากเกินไป อาจเป็นเพราะความไม่แน่ใจ ของภูด้วยตัวเอง ไม่มั่นคงทำให้ภู ต้องเสียทั้งเสียและซีรียอร์โมนไป ทำให้ ความรักของภูจึงไม่สมหวัง กับใครสักคน	การถอดรหัส ตัวภูเป็นคน โดดเดี่ยว ไม่แน่ใจว่าต้องการ รักผู้ชายหรือผู้หญิงดี และด้วยตัวเองเป็น คนเจ้าชู้ ไม่แน่นอน ในความรักจึงเป็น เหตุทำให้ภูและ ซีรียอร์โมนไม่สมหวังใน ความรัก

จากตารางดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้รับสาร ไม่ว่าจะเป็นเพศชาย เพศหญิง และเพศที่ 3 จะมีการเข้ารหัสและถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต้องรองรับความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่มีได้คัดค้านโดยตรงหรือที่เรียกว่า negotiated reading ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากผู้ผลิต หรือผู้ส่งสาร ได้สร้างละครโทรทัศน์ เรื่อง ซีรียอร์โมน วิยวาวุ่น ซีซั่น 2 โดยใช้กลวิธีการสร้างให้ดูสมจริง ทำให้ผู้รับสารสามารถรับรู้สิ่งที่ผู้ส่งสาร ต้องการเน้นมากเอาไว้ได้บางส่วน แต่ผู้รับสารเองก็มีการถอดรหัสความหมายเหมือนที่สื่อ นำเสนอ ในเรื่องของมุมมองความรักที่ไม่สมหวังในเรื่องความรักระหว่างชายรักชาย แต่อาจมีการรองรับความหมายใหม่เพิ่มเติมโดยเฉพาะเพศชาย มองว่าที่ความรักไม่สมหวัง เนื่องจากจากความรักที่เป็นเพศเดียวกัน ทำให้สังคมไม่ยอมรับเรื่องนี้ ส่วนเพศหญิง และเพศที่ 3 ผู้รับสารส่วนใหญ่จะถอดรหัสตามที่สื่อนำเสนอ

สรุป

จากการวิเคราะห์การสร้างความหมายตามองค์ประกอบของการเล่าเรื่อง (Narration) เรื่องซีรียอร์โมน วิยวาวุ่น ซีซั่น 2 ได้กำหนดกรอบภาพความรักระหว่างชายกับชาย จาก โครงสร้างการเล่าเรื่อง ซึ่งเป็นการสร้างความหมายให้เห็นถึงการดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์ โดยละครโทรทัศน์ได้สร้างให้เห็น “ความรักระหว่างชายรักชาย” ว่า เริ่มต้นความรักชาย กับชายด้วยการเป็นเพื่อนร่วมห้องเดียวกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้งในรูปแบบ ของชายรักชาย แต่ตัวละคร ภู ที่สับสน โดดเดี่ยวกับความรู้สึกของตนเอง ชอบทั้งผู้ชายด้วยกัน และชอบผู้หญิงด้วย ทำให้ความรักไม่สมหวัง

ส่วนผู้รับสาร ไม่ว่าจะเป็นเพศชาย เพศหญิง และเพศที่ 3 จะมีการเข้ารหัสและถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต้องตีความหมายเสียใหม่ ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร แต่ไม่ได้คัดค้านโดยตรงหรือที่เรียกว่า negotiated reading ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากผู้ผลิต หรือผู้ส่งสาร ได้สร้างละครโทรทัศน์ เรื่อง ซีรีส์โรมันวัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 โดยใช้กลวิธีการสร้างให้ดูสมจริง ทำให้ผู้รับสารสามารถรับรู้สิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการเน้นมากเอาไว้ได้บางส่วน แต่ผู้รับสารเองก็มีการถอดรหัสความหมายเหมือนที่สื่อนำเสนอ ในเรื่องของมุมมองความรักที่ไม่สมหวังในเรื่องความรักระหว่างชายรักชาย แต่อาจมีการตีความหมายใหม่ เพิ่มเติม โดยเฉพาะเพศชาย มองว่าความรักไม่สมหวังเนื่องจากความรักที่เป็นเพศเดียวกัน ทำให้สังคมไม่ยอมรับเรื่องนี้ ส่วนเพศหญิง และเพศที่ 3 ผู้รับสารส่วนใหญ่จะถอดรหัสตามที่สื่อนำเสนอ ทั้งนี้รวมถึงธรรมชาติของผู้รับสารแต่ละเพศมีความแตกต่างกัน จึงอาจทำให้มีการถอดรหัสแตกต่างกันบ้างในบางประเด็น ซึ่ง ฮอลล์ (S. Hall) มีจุดยืนว่า ระบบรหัสผู้ส่งสารกับผู้รับสาร ไม่จำเป็นต้องเป็นรหัสเดียวกันหรือชุดเดียวกันเสมอไป (ซึ่งส่วนใหญ่ มักแตกต่างกัน) มีเหตุผลมากมายที่จะทำให้รหัสคู่มือในการส่งความหมายและถอดรหัสระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่ตรงกัน ไม่สอดคล้องกัน หรือขัดแย้งกัน ในส่วนที่เกี่ยวกับการถอดรหัสหรือมีการตีความเบี่ยงเบนออกไปจากความตั้งใจของผู้ส่งนั้น ฮอลล์ มีทัศนะว่า จะเป็นการเบี่ยงเบนความหมายในแบบที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้นความหมายที่ถูกตีความอย่างผิดๆ จึงไม่ใช่ความหมายที่ไร้ทิศทาง หากเป็นการตีความหมายที่เบี่ยงเบนเป็นคำตอบหนึ่ง แม้ไม่ได้ตีความเป็นชุดความหมายที่ 1 ก็คือแบบที่ผู้ส่งสารต้องการ แต่ก็จะมีการตีความชุดความหมายอื่นๆ ซึ่งคล้ายๆ กันเท่านั้น โดยสามารถจัดกลุ่มความหมายที่เหมือนๆ กันนั้นได้ ซึ่งผู้รับสารกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวก็เช่นกัน ได้มีการตีความหมายอาจจะไม่ได้ตรงตามที่ ซีรีส์โรมันวัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 เข้ารหัสทั้งหมด แต่ก็มีการตีความหมายชุดอื่นๆ แต่ก็ยังคงมีความหมายใกล้เคียงกัน หรือเหมือนๆ กัน นั่นก็คือ ความรักที่ไม่สมหวังระหว่างชายกับชาย นั่นเอง

รายการอ้างอิง

หนังสือ

- กาญจนา แก้วเทพ. (2544). ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนวิ บุญลือ. (2539). “แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการสื่อสาร” ในเอกสารการสอนชุดวิชาการสื่อสาร หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธัญญา สังขพันธานันท์. (2539). วรรณกรรมวิจารณ์. พิมพ์ครั้งที่ 1. ปทุมธานี : นาค.

วิทยานิพนธ์

- กระสุน สกุลโพน. (2544). “กรอบในเนื้อหาเชิงลบของหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับรัฐบาลช่วงปลายสมัยรัฐบาลบรรหาร ชวลิต และชวน” วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต การสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐวิภา สีนสุวรรณ. (2554). “การวิเคราะห์ตัวบทและการถอดรหัสความหมายเชิงสัญลักษณ์ของโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทย”. วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2553.
- ดวงกมล เทวพิทักษ์. “การวางกรอบเนื้อหาข่าวของสื่อเกี่ยวกับความรุนแรงจากความขัดแย้งในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย” วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พรทิพย์ ลิ้มปิยะโสภณ. (2549). “การวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องผ่านรายการถึงลูกถึงคน ทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์” วิทยานิพนธ์ วารสารศาสตรมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภาณุชญา ศิระยุทธโยธิน. (2553). กรอบเนื้อหาและการนำเสนอในรายการวิทยุ “ແລ່ແຕ່ເຂົ້າ”. วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต การสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มานิช ชุ่มเมืองปัก. (2547). “การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ตลกไทยยอดนิยมชุด “บุญชู” กับการสร้างสรรค์ของผู้กำกับภาพยนตร์” วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต การสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เมสรีณ ขวัญใจ. (2551). “เด็กกับการรู้เท่าทันสื่อโทรทัศน์”. วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต การสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ทิพย์อนงค์ ธรรมภูติวงศ์. (2552). “การกำหนดกรอบเนื้อหาของหนังสือพิมพ์รายวันเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ในปี พ.ศ.2551”. วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต การสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุจิเรข คชรัตน์. (2542). “ภาพและกระบวนการสร้างภาพชายรักร่วมเพศในละครโทรทัศน์ไทยกับการรับรู้ภาพแบบฉบับของผู้ชม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิมลีน มีศิริ. (2551). “หนังสือภาพ : โครงสร้างการเล่าเรื่องกับการสื่อสารความหมายสำหรับเด็ก” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมัชชา นิลปัทม์. (2549). “การถอดรหัสของผู้รับสารต่อการเสนอข่าวสารของสถานีวิทยุกระจายเสียงไทยแห่งประเทศไทยกรณีกรือเซะและตากใบ”. วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต การสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมาภา ประดับแก้ว. (2557). “การวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ที่กำกับโดยคมกฤษ ตรีวิมล”. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- อุริยา นามวุฒิวร. (2553). “การเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ การรู้เท่าทันสื่อ และความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ และการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตร มหาบัณฑิต นิเทศศาสตรพัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Entman, R. Framing : Toward Clarification of a Fractured Paradigm, Journal of Communication (Autumn 1993).
- Entman, R. Framing U.S. Coverage of International News : Contrasts in Narratives of the KAL and Iran Air Incidents, Journal of communication 41 (4), Autumn 1991.
- McQuail, D. Mass Communication Theory : An Introduction/ 3rd ed. Thousand Oaks, CA : Sage, 1994.
- Potter, W., J. Media Literacy. UK : Sage publications, 1998.
- Silverblatt, A. Media Literacy : Keys to interpreting media messages. Westport, Connecticut: Praeger, 1995.